

добые повече единомысліе въ учрежденія-та на земѣ-тѣ си.

Между Протестанты-тѣ, стара-та вѣра въ Христа ся проповѣдваше тукъ-тамъ съ новѣ ревность. Въ Базель въ 1816 годинѣ ся учреди едно Миссіонерско заведеніе, слѣдъ като вече въ 1800 годинѣ вѣрный Бохемскый проповѣдникъ *Тенике* († 1827) испроводи въ свѣта едно число на изящны вѣстители на вѣрѣ-тѣ. За различіе-то между исповѣданія-та, между вѣрующи-тѣ изъ пьрвомъ нѣмаѣ грыжѣ. Но кога-то добромыслящій краль *Фридрихъ Вилхелмъ III* († 1840) чрѣзъ еднѣ униѣ поискалъ да сближи негови-тѣ Евангелическы Пруссацы, и на противляющи-тѣ даже съ войскѣ-тѣ ѣ налагаше, тогава ся распали ревнуваніе-то за Лютеранство пьрвомъ въ Силезіѣ; и надалеко ся раздѣлихѣ исповѣданія-та повече отъ колко-то по прѣди. Въ Берлинѣ (1823), въ Бременѣ (1828), Сѣвернѣ Германіѣ (1835) и между старый-тѣ свидѣтель Госснеръ (1836) ся учредихѣ Миссіи кои-то ся отдалечавахѣ отъ тойзи въпросъ; но Саксонци-тѣ (1836) учредихѣ еднѣ строгѣ Лютеранскѣ Миссіѣ, както и направилъ сильный проповѣдникъ *Л. Хармъ* († 1865) въ Германсбургѣ, слѣдъ като прѣобрази общество-то си въ едно Миссіонерско. Много признаци за еднѣ новѣ събуденъ животъ ся появихѣ въ различни страны на Германіѣ; въ едны ся появи по много отъ духа на Маріѣ въ другы отъ духа на Марта; но и невѣріе-то бѣше сѣще така дѣя-